

[Fuglsang.]

som rammes af militærets ekspropriationer, selvfølgelig ikke forfordeles i nogen retning.

Men bortset fra dette havde jeg trods alt ventet lidt mere af udvalgsbehandlingen. Det var jo sådan, at bortset fra den socialdemokratiske og, mærkeligt nok, den radikale ordfører syntes alle talerne ved første behandling på en eller anden måde at have betænkkeligheder med hensyn til militærets evne til at finde de rette arealer eller, som det ærede medlem hr. Niels Eriksen sagde, med hensyn til, at militæret ikke var opmærksom på, at dels havde Danmark ikke for megen god landbrugsjord, dels ligger der overalt i landet god og dårlig jord lige ved siden af hinanden. Militæret synes altid at have en evne til at udvælge sig det bedste.

De betænkkeligheder, som svagt kom til udtryk i talerne her ved første behandling, er i virkeligheden bare en afspejling af ganske anderledes betænkkeligheder og utilfredshed ude i den brede befolkning. Derude ved jo tusinder af unge, som ikke er i stand til at få en plet af Danmarks jord, at vort landbrugsareal efterhånden er meget begrænset, og i modsætning til den politik, den højtærede forsvarsminister praktiserer, synes almindelige danske nu bedre om en hvedemark end om oprødede militære øvelsespladser og bedre om almindelig lærkesang end om jetjagere. Jævne, praktisk arbejdende danske landmænd har nu engang, bygget på talrige bitre erfaringer, en yderst begrænset tillid til militærets dømmeevne og hensynsfuldhed. Derfor ser man, at De samvirkende sjællandske Landboforeninger protesterer i den konkrete Rosenfeltsag, og hvad husmændene angår, har de adskillige gange krævet et organ til at overvåge og retlede militæret lidt ved dets ekspropriationer.

Det, som undrer mig, er, at herinde synes man at være ganske uberørt af disse røster. Herind når disse tusinder af landmænds og husmænds stemmer slet ikke. Det undrer mig, at der herinde slet ingen er, som føler en vis pligt til at fremføre og støtte disse menneskers højst begrundede ønsker. Jeg har derfor tilladt mig på mit partis vegne at stille det omdelte ændringsforslag, som i virkeligheden er identisk med den hidtil gældende lovs § 1 plus en

bestemmelse om et kontrolorgan. Om dette kontrolorgan så eventuelt skulle have en anden sammensætning, kan naturligvis diskuteres — det er ikke for mig det afgørende — men jeg vil i hvert fald bede om, at man enten direkte stemmer for det af mig stillede ændringsforslag eller tager det med i forhandlingerne i et fornyet udvalgsarbejde.

Endelig vil jeg gerne til slut stille et spørgsmål. Der er nu efterhånden gået syv uger siden første behandling. Dengang bad det ærede medlem hr. Søren Olesen forsvarsministeren give en oversigt over de militære anlæg, der er i brug i øjeblikket. Det blev afvist dengang, ikke, som det måske kunne tænkes sandsynligt, af militære grunde, men med den motivering, at den højtærede forsvarsminister vidste det ikke, og det ville efter hans mening udskyde sagens anden behandling at skulle undersøge dette først. (*Forsvarsministeren* [Rasmus Hansen]: Hvornår har han sagt, at han vidste det ikke?). Jeg kender blot motiveringen, hvori det blev sagt, at det ville udskyde anden behandling, hvis man skulle søge disse oplysninger; derfor tillod jeg mig at gå ud fra, at forsvarsministeren ikke vidste det. Ellers havde det været mere ærligt af ham at sige, at han ikke ville give disse oplysninger. Men det undrer mig, efter det yderst konkrete kendskab, den højtærede forsvarsminister har til, hvad der foregår bag det såkaldte jerntæppe, at han tilsyneladende ikke aner, hvad det danske militær foretager sig indenfor vore grænser.

A. C. Normann: Jeg har kun en enkelt bemærkning at gøre til lovforslaget. Jeg henholder mig til, hvad udvalgets ærede ordfører har sagt, men der er et enkelt punkt, der interesserer os noget, og som jeg gerne ville fremdrage her, inden sagen forlader det høje folketing. De militære ekspropriationer, der her er tale om, er jo begrundede i, at der skal anlægges rørledninger til visse flyvestationer forsyning med brændstof. Når man nu endelig skal have sådanne forsyningsanlæg, er vi tilfredse med, at jorden kan dyrkes på sædvanlig måde, når rørsystemet er nedlagt, men jeg tror, det er uklogt at opretholde den bestemmelse, at der ikke må plantes træer eller større buske indenfor en afstand af